

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci (pôvodného) oprávneného **V., a.s., Š.**, proti povinnému **S. – S. spol. s r.o. R.**, o vymoženie 533,69 €, vedenej na Okresnom súde Rožňava pod sp.zn. Er 1183/1997, o dovolaní súdneho exekútora JUDr. P. H., Exekútorský úrad R., proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 25. marca 2009 sp.zn. 3 CoE 37/2008, rozhodol

t a k t o :

Dovolanie súdneho exekútora **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Rožňava uznesením zo 7. marca 2008 č.k. Er 1183/1997-46 exekúciu zastavil. Oprávnenému uložil povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 1 513,70 Sk do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia. O zastavení exekúcie rozhodol podľa § 57 ods. 1 písm.h/ zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov. Rozhodnutie odôvodnil tým, že exekútor predložil návrh na zastavenie exekúcie a priznanie trov exekúcie z dôvodu, že Krajský súd v Košiciach uznesením z 29. januára 2007 sp.zn. 3 K 38/99 rozhodol o zrušení konkurzu na majetok povinného a povolil výmaz povinného z obchodného registra. Oprávnený svoju pohľadávku postúpil X. S. a.s. B., ktorá však do konania nevstúpila a oprávnený túto skutočnosť súdu neoznámil. Preto zaviazal (pôvodného) oprávneného na náhradu trov exekúcie súdnemu exekútorovi podľa § 203 Exekučného poriadku.

Krajský súd v Košiciach na odvolanie súdneho exekútora uznesením z 25. marca 2009 sp.zn. 3 CoE 37/2008 odmietol odvolanie proti výroku o zastavení exekúcie a zmenil uznesenie súdu prvého stupňa v časti výroku o trovách exekúcie tak, že súdnemu exekútorovi trovy exekúcie nepriznáva. V časti o odmietnutí odvolania rozhodnutie oprel o ustanovenie

§ 218 ods. 1 písm.b/ O.s.p. a odôvodnil ho tým, že súdny exekútor nie je účastníkom exekučného konania s výnimkou tej časti konania, kedy sa rozhoduje o trovách exekúcie (§ 37 ods. 1 Exekučného poriadku). Zmeňujúci výrok o nepriznaní súdnemu exekútorovi trov exekúcie s poukazom na ustanovenie § 235 ods. 1 Exekučného poriadku odôvodnil tým, že súd prvého stupňa nesprávne zaviazal k úhrade trov exekúcie oprávneného V., a.s., ktorý bol vymazaný z obchodného registra X., teda stratil spôsobilosť byť účastníkom konania. Pretože S., a.s. B. neudelila súhlas so vstupom do exekučného konania proti povinnému v súlade s ustanoveniami § 92 ods. 3 a 4 O.s.p., nebolo možné odvolaniu súdneho exekútora proti výroku o trovách exekúcie vyhovieť a zrušiť uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o trovách exekučného konania a uložiť súdu prvého stupňa rozhodnúť o zámene účastníka na strane oprávneného.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal dovolanie súdny exekútor, navrhol ho v časti výroku o nepriznaní trov exekúcie zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnil tým, že mu postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom, keď odvolací súd zmenil samotné uznesenie v časti priznaných trov exekúcie. Odvolaciemu súdu vytkol, že svoje rozhodnutie oprel o ustanovenia § 92 ods. 3 a 4 O.s.p., podľa ktorého oprávnený neudelil súhlas so vstupom do konania, pričom nebral do úvahy zákon č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok), ktorý jasne a presne stanovuje právne nástupníctvo a ktorý je pre exekučné konanie lex specialis. Odvolací súd tak nesprávne posúdil otázku trov exekúcie, ku ktorým mal byť zaviazaný právny nástupca na strane oprávneného.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243 ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Pokiaľ dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vydanému v tejto procesnej forme, je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm.a/ O.s.p.) alebo uzneseniu, ktorým odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev [§ 109 ods. 1 písm.c/] na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm.b/ O.s.p.) alebo potvrdzujúcemu uzneseniu, vo výroku ktorého

odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm.a/ O.s.p.), alebo ak ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm.b/ O.s.p.) alebo uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo jeho vyhlásenie za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm.c/ O.s.p.).

Podľa § 239 ods. 3 O.s.p. ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Dovoláním napadnuté uznesenie síce vykazuje znaky rozhodnutia v zmysle ustanovenia § 239 ods. 1 písm.a/ O.s.p., súčasne však ide o uznesenie o trovách konania, proti ktorému ustanovenie § 239 ods. 3 O.s.p. prípustnosť dovolania výslovne vylučuje.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale zaoberal sa i otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. Ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno dovoláním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené. Pri skúmaní, či je dovolanie prípustné sa dovolací súd zameral predovšetkým na okolnosti, ktoré dovolateľ v dovolaní namietal.

Podľa § 237 písm.f/ O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa v zmysle tohto ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Zo spisu však nevyplýva, že by súdy v prejednávanej veci

v prípade súdneho exekútora nerešpektovali niektoré z týchto práv. Vyššie v odôvodnení tohto rozhodnutia uvedené tvrdenie dovolateľa, o ktoré opiera prípustnosť dovolania podľa § 237 písm.f/ O.s.p. nemožno považovať za odňatie možnosti účastníkovi konať pred súdom. V súvislosti s rozhodovaním súdov o trovách exekúcie si súdny exekútor uplatnil odmenu za jednotlivé úkony exekučnej činnosti, o ktorom nároku aj súdy rozhodli. Nepriznaním tejto odmeny zmeňujúcim uznesením odvolacieho súdu však súdnemu exekútorovi nebola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom.

Pokiaľ súdny exekútor ďalej svoje dovolanie odôvodnil aj tým, že napadnuté rozhodnutie o trovách exekúcie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, treba uviesť, že nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p.) považuje Občiansky súdny poriadok za prípustný dovolací dôvod (ktorý možno uplatniť vždy, ak je dovolanie prípustné), samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Nakoľko prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno vyvodiť z § 239 O.s.p., nebola preukázaná existencia dovolateľom namietanej vady konania v zmysle § 237 písm.f/ O.s.p. a neboli zistené (ani tvrdené) iné vady uvedené v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie súdneho exekútora podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

O náhrade trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie § 146 ods. 2 O.s.p.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 23. septembra 2010

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová